

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A. N.**, bývajúceho v **B.**, zastúpeného Mgr. **V. Š.**, advokátom v **B.**, proti žalovanému **Geodetický a kartografický ústav Bratislava**, so sídlom v Bratislave, Chlumeckého č. 4, **o 132,78 Eur (4 000,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 18 C 232/2007, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. novembra 2009 sp.zn. 4 Co 238/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 9. apríla 2008 č.k. 18 C 232/2007-38 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 923,-- Sk spolu s 8,5 % úrokom z omeškania od 10. septembra 2007 do zaplatenia a náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu v sume 4 241,-- Sk, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V časti týkajúcej sa sumy 77,-- Sk konanie zastavil a vo zvyšku (do sumy 4 000,-- Sk – pozn. dovolacieho súdu) žalobu zamietol. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že pokiaľ žalovaný podmieňuje sprístupňovanie informácií z centrálnej databázy písomných informácií katastra nehnuteľností, ktorých správu vykonáva na svojej internetovej stránke, zaplatením finančnej úhrady, porušuje tým zákon o slobodnom prístupe k informáciám. Žalovaný je rozpočtovou organizáciou zriadenou Úradom geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky a teda v plnom rozsahu spĺňa atribúty povinnej osoby podľa § 2 ods. 2 zák. č. 211/2000 Z.z. a zároveň prevádzkuje informačný systém obsahujúci informácie, pri ktorých osobitný zákon nevyklučuje ich verejnú prístupnosť (§ 68 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností), a preto je povinný informácie obsiahnuté

v registroch a zoznamoch svojho informačného systému, za dodržania zákonom stanoveného rozsahu a obmedzení (§ 68 ods. 2 a nasl. zák. č. 162/1995 Z.z.), uverejňovať na voľne prístupnej internetovej stránke, t.j. bezodplatne tak, ako mu to ukladá zákon o slobodnom prístupe k informáciám. Súd prvého stupňa mal za to, že na riešený prípad nie je možné aplikovať zákon č. 215/1995 Z.z. o geodézii a kartografii, na ktorý sa odvoláva žalovaný. Predmetom právnej úpravy citovaného zákona je okrem iného aj právna úprava práv a povinností fyzických a právnických osôb, ako aj orgánov štátnej správy pri poskytovaní údajov z informačných súborov automatizovaného informačného systému geodézie, kartografie a katastra. Predmetom zákona o slobodnom prístupe k informáciám je právna úprava podmienok, postupu a rozsahu slobodného prístupu k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii (§ 1, § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z.). Z uvedeného súd prvého stupňa vyvodil, že popri sebe existujú dve vzájomne si konkurujúce právne normy rovnakej právnej sily, ktorých predmetom je rovnaká právna úprava. Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že je potrebné vychádzať z výkladového pravidla a právnej zásady *lex posterior derogat legi priori*, podľa ktorého neskorší zákon ruší zákon skorší a žalovaný spĺňajúci atribúty povinnej osoby podľa § 2 ods. 2 zák. č. 211/2000 Z.z. je tak povinný postupovať pri poskytovaní informácií, ktoré má k dispozícii, podľa citovaného zákona. Takémuto záveru napokon zodpovedá i ustanovenie § 22 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. (spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia), v zmysle ktorého zákonodarca žalovaného z pôsobnosti zákona nevyňal. Žalovaný je s plnením v omeškaní, preto mu uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 11. novembra 2009 č.k. 4 Co 238/2008-51 na odvolanie žalovaného rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že na strane žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď spoplatňoval prístup žalobcu na internetovú stránku www.katasterportal.sk v období od 12. septembra 2005 do 21. novembra 2006. Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný pri poskytovaní vyššie uvedených informácií správne postupoval pri ich spoplatňovaní podľa § 11 ods. 3 zákona č. 215/1995 Z.z. o geodézii a kartografii účinného od 1. januára 1996, podľa ktorého informácie zo štátnej dokumentácie sa poskytovali za odplatu podľa osobitného predpisu. K zrušeniu tohto zákona zákonom č. 211/2000 Z.z. nedošlo, nevyplýva to ani z jeho zrušovacieho ustanovenia (§ 23). Naopak,

zákon č. 215/1995 Z.z. bol po celú dobu v platnosti a k jeho zmene došlo novelou účinnou od 1. septembra 2007, v zmysle ktorej podľa ustanovenia § 11 ods. 3 písm. b/ informácie zo štátnej dokumentácie sa poskytujú a sprístupňujú za odplatu; to sa nevzťahuje na informácie sprístupňované prostredníctvom katastrálneho portálu z informačného systému katastra nehnuteľností, ktorý je spravovaný na centrálnej úrovni; tieto informácie nie sú verejné listiny podľa osobitného predpisu. Preto nárok žalobcu, ktorým si uplatňoval od žalovaného vrátenie poplatkov za uvedené obdobie, za ktoré bol prístup žalovaným za poskytované informácie spoplatnený, nebol dôvodný.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu, podal včas dovolanie žalobca. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu „zrušiť“. Namietal, že dovolaním napadnutý rozsudok trpí závažnými vadami odôvodnenia, odvolací súd nereagoval na argumenty žalobcu, tieto logicky nevysvetlil, vec neposúdil podľa príslušných právnych noriem, jeho právne závery sa javia ako svojvoľné, pričom úplne opomenul ústavné aspekty veci. Rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadami takej intenzity, že ich dôsledkom je porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čoho dôsledkom je vada rozsudku v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. zakladajúca žalobcovi prípustnosť dovolania. Rozhodnutie odvolacieho súdu tiež trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia podľa ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Aplikácia príslušných právnych noriem odvolacím súdom vybočila z elementárnych a všeobecne rešpektovaných výkladových zásad. Právne posúdenie veci odvolacím súdom tiež nesie zjavné znaky ľubovôle a arbitrárnosti, keď zjavne odlišné spôsoby poskytovania informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. a podľa zákona č. 215/1995 Z.z. odvolací súd posúdil ako totožné.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie žalobcu „zamietnuť“ s poukazom na ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p., pretože suma, ktorá je predmetom konania neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy v deň podania návrhu na súd. Naviac, rozhodnutie odvolacieho súdu považuje aj s prihliadnutím na svoje argumenty uvádzané v rámci konania pred súdmi nižších stupňov za vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal

predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Keďže dovolateľ napadol zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, prípustnosť dovolania by bola daná v zmysle § 238 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

Z uvedenej prípustnosti dovolania však predstavujú výnimku veci upravené Zákonom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení (§ 238 ods. 4 O.s.p.) a veci, v ktorých bolo napadnuté

právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 O.s.p.).

V posudzovanej veci žalobca napadol dovolaním právoplatný rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že súd žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplata sumy 3 923,-- Sk (132,78 Eur) zamietol, keď v zastavujúcej časti týkajúcej sa sumy 77,-- Sk zostal rozsudok súdu prvého stupňa nedotknutý. Keďže suma, o ktorej odvolací súd zmeňujúcim rozsudkom rozhodol, neprevyšuje ku dňu podania žaloby trojnásobok minimálnej mzdy, t.j. sumu 22 800,-- Sk (minimálna mzda ku dňu podania žaloby – k 16. júlu 2007 podľa nariadenia vlády č. 540/2006 Z.z. činila sumu 7 600,-- Sk), na uvedenú vec sa vzťahuje ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. Dovolanie žalobcu, ktorým napadol zmeňujúci rozsudok krajského súdu, je preto neprípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania namietanú dovolateľom, ktorá mala spočívať v odňatí jeho možnosti konať pred súdom v dôsledku ním tvrdeného nedostatočného odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v časti týkajúcej sa právneho záveru, že poplatok za prezretie informácií zverejnených na internetovej stránke v období od 12. septembra 2005 do 21. novembra 2006 bol zákonný. Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu zodpovedá v tejto namietanej časti požiadavkám vyplývajúcim

z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd svoj právny záver o oprávnenosti spoplatnenia prístupu na internetovú stránku žalovaného v danom období odôvodnil znením ustanovenia § 11 odsek 3 zák. č. 215/1995 Z.z. platnom v rozhodnom čase, podľa ktorého sa tieto informácie poskytovali za odplatu podľa osobitného predpisu. Poukázal tiež na to, že k zrušeniu tohto ustanovenia zákonom č. 211/2000 Z.z. nedošlo a k jeho zmene došlo až novelou účinnou od 1. septembra 2007. Námietku dovolateľa týkajúcu sa nedostatku reakcie odvolacím súdom na ním uvádzané argumenty dovolací súd nepovažoval za dôvodnú, pretože odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvádzaných v odvolaní, pričom svoj právny záver i zrozumiteľne odôvodnil.

Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Pokiaľ dovolateľ odôvodňuje svoje dovolanie aj tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, k tomu treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné, samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v Občianskom súdnom poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je; keďže neboli zistené ani dôvody procesnej prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.), bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď v súvislosti s dovolacím konaním neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. júna 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová